

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.10.2011
SEK(2011) 1234 wersja ostateczna

WEWNĘTRZNY DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

Streszczenie oceny skutków

Towarzyszący dokumentowi:

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wytycznych dotyczących wdrażania priorytetów w odniesieniu do europejskiej infrastruktury energetycznej uchylające decyzję nr 1364/2006/WE

{KOM(2011) 658 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 1233 wersja ostateczna}

1) Opis problemu

W komunikacie Komisji w sprawie priorytetów w odniesieniu do infrastruktury energetycznej na 2020 r. i w dalszej perspektywie¹ potwierdzono konieczność przeglądu dotychczasowej polityki TEN-E i ram finansowania, wyznaczono priorytetowe korytarze i obszary, które mają zostać wdrożone do roku 2020, oraz zaproponowano metodę wyznaczania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania służących realizacji takich priorytetów. W towarzyszącej ocenie skutków podkreślono zmianę **skali wolumenu inwestycji i czasu realizacji**, o czym świadczą nakłady na zaplanowane do roku 2020 sieci elektroenergetyczne o znaczeniu Europejskim – w wysokości 140 mld EUR, sieci gazowe – w wysokości ok. 70 mld EUR, a także infrastrukturę transportu CO₂ – w wysokości 2,5 mld EUR. W ocenie wskazano również na przeszkody związane z przyznawaniem pozwoleń.

Analiza problemu została dopracowana w niniejszej uzupełniającej ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi ustawodawczemu dotyczącemu infrastruktury energetycznej.

Problemy dotyczące przyznawania pozwoleń i sprzeciwu społecznego

Są to jedne z głównych czynników utrudniających terminową realizację projektów z zakresu infrastruktury energetycznej, w szczególności projektów dotyczących napowietrznych linii energetycznych. **Procedury administracyjne są skomplikowane i nieefektywne**, szczególnie w kwestii organizacji procedur i zakresów uprawnień zaangażowanych stron, pozostają rozczłonkowane oraz nie przewidują jasnych terminów i odpowiednio wczesnego planowania i koordynacji wdrażania unijnych przepisów dotyczących ochrony środowiska². **Sprzeciw ze strony społeczności, której dotyczą projekty**, odnosi się do braku pewności w kwestii wartości dodanej projektów, rzeczywistych lub postrzeganych skutków dla środowiska i krajobrazu, kwestii dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa, późnego i niewystarczającego zaangażowania opinii publicznej i zainteresowanych stron.

Problemy dotyczące ram regulacyjnych

Istniejące ramy nie są przystosowane do realizacji wyznaczonych europejskich priorytetów infrastrukturalnych. W zakresie ustalania taryf i zachęt regulacyjnych na poziomie krajowym najważniejszym aspektem pozostaje krótkoterminowa opłacalność, pomija się zaś odpowiednie długoterminowe wyzwania inwestycyjne w ramach strategii „Europa 2020”. Kluczowe decyzje w sprawie projektów transgranicznych są podejmowane wyłącznie na podstawie priorytetów krajowych. Jest to szczególnie problematyczne w sytuacji, gdy rozkład kosztów i korzyści pomiędzy państwami członkowskimi jest niesymetryczny, a konieczność zatwierdzania inwestycji w więcej niż jednym państwie komplikuje i opóźnia przebieg procesów.

Problemy dotyczące finansowania

W kontekście zmiany skali wolumenów inwestycji oraz pilnej potrzeby realizacji priorytetów w odniesieniu do infrastruktury energetycznej do roku 2020 operatorzy sieci muszą zmierzyć się z poważnymi wyzwaniami w zakresie finansowania. Kryzys finansowy ogranicza zdolność przedsiębiorstw do pozyskiwania kapitału dłużnego na korzystnych warunkach w sytuacji, gdy ryzyko krajowe rośnie, a ratingi kredytowe spadają. Obecne regulacje i struktury własności utrudniają operatorom sieci przesyłowych skuteczne pozyskiwanie nowych inwestorów instytucjonalnych. Istniejący na poziomie unijnym program TEN-E, ograniczający swój obszar zainteresowań do dotacji na studia wykonalności i nieposiadający odpowiednich instrumentów zmniejszających ryzyko, nie zapewnia możliwości ułatwienia

¹ COM/2010/0677.

² Dyrektywy: 2001/42/WE, 85/337/EWG, 92/43/EWG, 2009/147/WE, 2000/60/WE.

dostępu do finansowania zadłużenia/kapitału ani lewarowania publicznych i prywatnych inwestycji w sieci energetyczne w przyszłości.

2) Analiza pomocniczości i wartości dodanej dla UE

Uprawnienia UE w obszarze energii określa Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 194 dotyczący energii. Sieci energetyczne ujęto w art. 170 i 171 TFUE. W sprawie przyznawania pozwoleń art. 171 ust. 2 stanowi, że „Państwa Członkowskie, w powiązaniu z Komisją, koordynują między sobą polityki prowadzone na poziomie krajowym, które mogą mieć znaczący wpływ na realizację celów określonych w artykule 170”. Ponadto art. 194 ust. 2 TFUE pozwala UE na ustanawianie środków niezbędnych do wspierania międzysystemowych połączeń sieci energetycznych.

3) Cele inicjatywy UE

Ogólnym celem inicjatywy jest zapewnienie wystarczającej i terminowej realizacji infrastruktury energetycznej w całej UE i jej sąsiedztwie w celu spełnienia celów unijnej polityki energetycznej – integracji rynkowej, bezpieczeństwa dostaw i stabilności. Celem inicjatywy jest w szczególności wdrożenie do roku 2020 priorytetowych korytarzy transeuropejskiej infrastruktury energetycznej poprzez:

- usprawnienie procedur przyznawania pozwoleń w celu znacznego skrócenia czasu ich trwania w przypadku projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz w celu zwiększenia zaangażowania społeczeństwa i jego akceptacji dla realizacji takich projektów;
- uproszczenie regulacji dotyczących elektroenergetycznych i gazowych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania poprzez przyznawanie środków w zależności od zapewnianych korzyści, przy zachowaniu adekwatności dopuszczalnej stopy zwrotu do ponoszonego ryzyka;
- określenie zasad kwalifikowalności projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania do pomocy finansowej Unii w formie rynkowego i bezpośredniego wsparcia finansowego UE.

Inicjatywa ma zastąpić istniejące wytyczne dla TEN-E i uzupełnia wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego instrument „Łącząc Europę”, obejmującego wszystkie sektory infrastruktury (energia, transport, telekomunikacja) i określającego wspólne zasady przyznawania pomocy unijnej w formie dotacji i nowych instrumentów finansowych.

4) Warianty strategiczne

Omówione zostały następujące warianty strategiczne w odniesieniu do trzech obszarów polityki obejmujących rozpoznane problemy:

Obszar polityki A: Przyznawanie pozwoleń, zaangażowanie zainteresowanych stron i środki kompensacyjne	
Wariant A.0	Dotychczasowy scenariusz postępowania
<i>Wariant A.1</i>	<i>Ustanowienie systemu dotyczącego projektów będących przedmiotem wspólnego europejskiego zainteresowania</i>
<i>Wariant A.2</i>	<i>Organizacja i ograniczenie czasu trwania procesu przyznawania pozwoleń</i>

	Element A.2.1: Organizacja procesu przyznawania pozwoleń	
	Podwariant A.2.1.a	Organ wiodący nie posiada uprawnień decyzyjnych na poziomie krajowym („uproszczony punkt kompleksowej obsługi”)
	A.2.1.b	Organ wiodący posiada uprawnienia decyzyjne („kompletny punkt kompleksowej obsługi”)
	A.2.1.c	Transeuropejski organ wiodący posiadający uprawnienia europejskiego organu ostatniej instancji i europejska procedura przyznawania pozwoleń
	Element A.2.2: Ograniczenie czasu trwania procesu przyznawania pozwoleń	
	A.2.2.a	Wymóg ustanowienia przez państwa członkowskie terminów dla poszczególnych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania
	A.2.2.b	Prawnie wiążące terminy ustanowione przez zainteresowane strony w ramach współpracy regionalnej
	A.2.2.c	Prawnie wiążący termin ustanowiony unijnym aktem ustawodawczym
Wariant A.3	<i>Ustanowienie systemu dotyczącego projektów będących przedmiotem wspólnego europejskiego zainteresowania oraz organizacja i ograniczenie czasu trwania procesu przyznawania pozwoleń</i>	
Obszar polityki B: Regulacja		
Wariant B.0	Dotychczasowy scenariusz postępowania	
Wariant B.1	Alokacja kosztów	
	B.1.a	Unijna taryfa przesyłowa
	B.1.b	Alokacja kosztów ex ante
	B.1.c	Alokacja kosztów ex ante z korektą ex post
Wariant B.2	Zachęty inwestycyjne	
	B.2.a	Zachęty dotyczące projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania związane z ryzykiem
	B.2.b	Kary i działania egzekucyjne w zakresie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania
Wariant B.3	<i>Alokacja kosztów ex ante i zachęty dotyczące projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania związane z ryzykiem</i>	
Obszar polityki C: Finansowanie		
Wariant C.0	Dotychczasowy scenariusz postępowania	
Wariant C.1	Instrumenty podziału ryzyka	
Wariant C.2	Instrumenty kapitału podwyższonego ryzyka	
Wariant C.3	Dotacje na budowę projektów	
Wariant C.4	Połączenie dotacji, instrumentów podziału ryzyka i instrumentów kapitału podwyższonego ryzyka	

Po przeprowadzeniu wstępnej analizy podwarianty A.2.1.a, A.2.1.c, A.2.2.a, A.2.2.b i B.1.a zostały odrzucone, ponieważ związane z nimi środki uznano za nieefektywne lub nieproporcjonalne w stosunku do skutków.

5) Ocena skutków

Utrzymujące się w ramach **dotychczasowego scenariusza postępowania** opóźnienia w zakresie nowych projektów infrastrukturalnych, szczególnie dotyczących energii elektrycznej, będą nadal miały miejsce ze względu na problemy dotyczące finansowania, regulacji i przyznawania pozwoleń. Działania podmiotów gospodarczych i państw członkowskich byłyby niewystarczające do realizacji europejskich priorytetów. W ocenie Komisji znaczna część koniecznych **inwestycji o wartości ok. 200 mld EUR do roku 2020**

nie zostanie zrealizowana w terminie w obecnych ramach, co zagrazi zdolności UE do osiągnięcia celów polityki energetycznej i klimatycznej do roku 2020. Brak połączeń międzysystemowych ograniczy możliwości optymalizacji systemu, zwiększy ryzyko zakłóceń i spowoduje konieczność poczynienia dodatkowych, drogich inwestycji dla potrzeb alternatywnego i bilansowego wytwarzania energii. Przy założeniu jedynie kontynuacji, TEN-E i inne fundusze unijne nie będą w stanie wpłynąć w istotny sposób na istniejące wyzwanie inwestycyjne.

5.1. Przyznawanie pozwoleń

WARIANT A.1: Ustanowienie systemu dotyczącego projektów będących przedmiotem wspólnego europejskiego interesu

Oczekuje się, że ten wariant przyniesie umiarkowanie pozytywne skutki, przyczyniając się do terminowej realizacji większej liczby projektów w porównaniu z dotychczasowym scenariuszem postępowania. Potencjalny wpływ na obywateli zaznaczyłby się ograniczoną możliwością zakwestionowania konieczności realizacji danego projektu w ramach procedury przyznawania pozwoleń. W ramach nowego systemu nie oczekuje się znacznego wzrostu oddziaływania na środowisko w porównaniu z obecnym systemem ze względu na założenie wcześniejszego ukończenia projektów. Oczekuje się, że zrealizowanie projektów przyniesie istotne skutki pozytywne w kontekście celów klimatycznych. Wzrośnie pewność inwestorska, co będzie miało pozytywny wpływ na opłacalność projektów. W kwestii kosztów administracyjnych szacuje się, że ograniczenie zasobów koniecznych do obsługi określonej liczby projektów wyniesie ok. 3 % po stronie organizatorów i 12 % po stronie organów administracyjnych.

WARIANT A.2: Zasady dotyczące organizacji i czasu trwania procesu przyznawania pozwoleń (podwariant A.2.1b „kompletny punkt kompleksowej obsługi” i podwariant A.2.2.c „czas trwania ograniczony do 4 lat”)

Oczekuje się, że skutki tego wariantu będą istotne i pozytywne, i że pozwoli on na terminową realizację znacznej większości projektów. Choć liczba projektów zrealizowanych w terminie byłaby wyższa niż w przypadku wariantu A.1, nie wszystkie projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania otrzymałyby status priorytetowy. Wariant ten znacznie poprawiłby warunki uczestnictwa obywateli w procesie decyzyjnym, ponieważ organ wiodący lub organizatorzy byłiby zobowiązani do wcześniejszych konsultacji. Koszty zgodności byłyby wyższe niż w przypadku wariantu A.1. Oczekuje się, że ten wariant polityki przyniesie również większe pozytywne skutki w kwestii kosztów administracyjnych, zapewniając oszczędności rzędu 26 %.

WARIANT A.3 Ustanowienie systemu dotyczącego projektów będących przedmiotem wspólnego europejskiego interesu i zasad dotyczących organizacji i czasu trwania procesu przyznawania pozwoleń

Ogólne skutki tego wariantu strategicznego, łączącego skutki wariantów A.1 i A.2, uznano za najbardziej pozytywne ze wszystkich wariantów, ponieważ zapewniłby on terminowe ukończenie do 2020 niemal wszystkich niezbędnych projektów pod warunkiem dostępności odpowiednich środków w zakresie regulacji i finansowania. Oczekuje się, że w przypadku tego wariantu strategicznego skutki środowiskowe, skutki społeczne w obszarze zatrudnienia i skutki gospodarcze dla PKB będą znaczniejsze, ze względu na fakt, że wszystkie projekty zostałyby ukończone, a oszczędności w zakresie kosztów administracyjnych sięgnęłyby 31 %.

W świetle niniejszej analizy preferowanym wariantem strategicznym jest wariant A.3.

4.2. Środki regulacyjne

WARIANT B.1: Alokacja kosztów

Alokacja kosztów ex ante umożliwiłaby niektóre inwestycje, w przypadku których - w kontekście dotychczasowego scenariusza postępowania oraz jego skutków dystrybucyjnych i skutków społecznych dla uczestników rynku i użytkowników końcowych - nie byłoby możliwości opłacalnego podziału kosztów. Oczekuje się, że wymóg współpracy krajowych organów regulacyjnych ze sobą oraz z operatorami sieci przesyłowych z różnych państw członkowskich przyniesie ograniczone skutki administracyjne.

Skutki *alokacji kosztów ex ante z możliwością korekty ex post* różniłyby się jedynie ostatecznymi skutkami gospodarczymi i dystrybucyjnymi. Choć taka alokacja byłaby bardziej precyzyjna, spowodowałaby ona ryzyko spadku przychodów operatorów sieci przesyłowych i inwestorów zewnętrznych. Realizacja mogłaby pociągnąć za sobą dodatkowe koszty administracyjne, ponieważ operatorzy sieci przesyłowych i krajowe organy regulacyjne mogliby stanąć wobec konieczności weryfikacji oceny korzyści i renegocjowania alokacji kosztów.

W związku z powyższym preferowanym podwariantem jest podwariant B.1.b.

WARIANT B.2: Zachęty inwestycyjne

Zachęty dotyczące projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania spowodowałyby pozytywne skutki gospodarcze w zakresie realizacji infrastruktury poprzez uwzględnienie wyzwań związanych z niektórymi inwestycjami. Skutki finansowe takiego dodatku do taryf sieciowych pozostałyby na bardzo ograniczonym poziomie ze względu na niski oczekiwany wolumen kwalifikujących się inwestycji, ograniczone skutki administracyjne i niski udział kosztów przesyłowych w cenach końcowych energii ogółem.

Kary i działania egzekucyjne w zakresie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, obligując operatorów sieci przesyłowych do realizacji uzgodnionych projektów priorytetowych, mogłyby potencjalnie zwiększyć poziom dobrobytu społecznego na poziomie UE. Środki tego rodzaju wymagałyby przyznania nowych uprawnień krajowym organom regulacyjnym. Mogłyby one również spotkać się z silnym oporem operatorów sieci przesyłowych, ponieważ skutki gospodarcze mogłyby okazać się negatywne ze względu na zmniejszenie przychodów poprzez nałożenie kar za brak realizacji projektu lub ze względu na podjęcie dodatkowego nieubezpieczonego ryzyka w przypadku zrealizowania projektu. Wartość dodana takiego obowiązkowego mechanizmu w stosunku do mechanizmu opartego na zachętach wydaje się zatem ograniczona.

W związku z powyższym preferowanym podwariantem jest podwariant B.2.a.

WARIANT B.3: Alokacja kosztów ex ante i zachęty dotyczące projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania związane z ryzykiem

Niniejszy wariant mógłby być wariantem preferowanym, ponieważ łączyłby on pozytywne skutki obydwu preferowanych podwariantów, mógłby także objąć największą liczbę projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

4.2. Finansowanie

WARIANT C.1: Instrumenty podziału ryzyka

Wprowadzenie instrumentów podziału ryzyka poprawiłoby dostęp do kapitału oraz nowych źródeł finansowania i kapitału ryzyka (np. obligacji lub gwarancji) na lepiej przystosowanych warunkach, zwiększając komercyjną zasadność projektów sprzyjającą uzyskaniu pozytywnej decyzji w sprawie inwestycji. Pomoc taka wiązałaby się z mniejszym obciążeniem budżetu publicznego niż w przypadku dotacji bezpośrednich o wysokim efekcie mnożnikowym (do 25). Wariant wymaga współpracy z instytucjami finansowymi, co zmniejsza obciążenia administracyjne Komisji.

WARIANT C.2: Instrumenty kapitału podwyższonego ryzyka

Udostępnienie kapitału miałyby bardzo pozytywne skutki w zakresie możliwości finansowych i pozyskiwania nowych inwestorów. Dzięki wsparciu projektów na wczesnym etapie przyspieszono by proces przygotowania realizacji zaawansowanych projektów, szczególnie tych bardziej skomplikowanych, innowacyjnych i angażujących znaczną liczbę zainteresowanych stron. Można oczekiwać znacznej dźwigni finansowej budżetu unijnego, o mnożniku od 1 do 10. W przypadku powierzenia inwestycji zewnętrznym instytucjom finansowym powstanie po ich stronie istotne zapotrzebowanie na zasoby.

WARIANT C.3: Dotacje na budowę projektów

Dotacje miałyby istotne pozytywne skutki gospodarcze i społeczne, ponieważ wspierałyby realizację projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które nie mogłyby zostać zrealizowane jedynie z wykorzystaniem mechanizmów rynku i regulacji, przy jednoczesnym zmniejszeniu wpływu na taryfy sieciowe. Interwencja w formie dotacji koncentrowałaby się na tych spośród projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które miałyby kluczowe znaczenie dla realizacji celów polityki energetycznej i klimatycznej na rok 2020 oraz dla rynku wewnętrznego i bezpieczeństwa dostaw Unii. Skutki administracyjne byłyby bezpośrednio powiązane z liczbą projektów i dostępnymi środkami w budżecie UE na ich wspieranie.

WARIANT C.4: Połączenie dotacji, instrumentów podziału ryzyka i instrumentów kapitału podwyższonego ryzyka

Ze względu na to, że niniejszy wariant stanowi połączenie wariantów C.1, C.2 i C.3, łączyłby on pozytywne skutki poszczególnych wariantów. Zapewniając zestaw w postaci instrumentów rynkowych (C.1 i C.2) oraz bezpośredniego wsparcia finansowego (C.3), zagwarantuje on również synergię i wzrost efektywności, dzięki możliwości elastycznego udostępniania najbardziej opłacalnego rozwiązania w kontekście określonych rodzajów ryzyka projektowego.

Wobec powyższego preferowanym wariantem jest wariant C.4. Odzwierciedla on propozycje dotyczące przyszłego budżetu UE przedstawione przez Komisję Europejską w dniu 29 czerwca 2011 r. oraz w pełni uwzględnia zaproponowany instrument „Łącząc Europę”.

6) Porównanie wariantów i wnioski końcowe oceny skutków

W wyniku przeprowadzonej analizy dokonano oceny skutków przedstawiającej **zestaw wariantów preferowanych**: 1) ustanowienie systemu dotyczącego projektów będących przedmiotem wspólnego europejskiego zainteresowania, kompletny punkt kompleksowej obsługi i ograniczenie czasu trwania do 4 lat dla projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, 2) transgraniczna alokacja ex ante i zachęty związane z ryzykiem

dotyczące projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz 3) połączenie dotacji, instrumentów podziału ryzyka i instrumentów kapitału podwyższonego ryzyka. **Żaden z wariantów nie jest w stanie samodzielnie zapewnić realizacji niezbędnych inwestycji**, co wskazuje na konieczność koordynacji działań politycznych w związku z preferowanymi wariantami.

W ujęciu ogólnym korzyści z tytułu realizacji transeuropejskich sieci będą znacznie przewyższać negatywne skutki dla środowiska, indywidualnych obywateli i taryf. Pozwoli to UE na osiągnięcie uzgodnionych na poziomie unijnym celów energetycznych i klimatycznych, szczególnie 20 % udziału źródeł odnawialnych i ograniczenia o 20 % emisji gazów cieplarnianych do roku 2020. Odpowiednia infrastruktura ułatwi również pełną integrację rynku wewnętrznego energii w zakresie energii elektrycznej i gazu, zapewniając tym samym nowe możliwości optymalizacji systemu i efektywność, konkurencję oraz możliwość wyboru dla odbiorcy końcowego, wywołując w ten sposób ogólny efekt obniżenia cen energii. Taki zestaw środków spowoduje zwiększenie bezpieczeństwa naszych dostaw energii dzięki dywersyfikacji źródeł, dróg i kontrahentów, zwiększeniu stabilności systemu oraz dzięki poprawie bezpieczeństwa i odporności naszych sieci na zmiany klimatu.

Wszystkie te aspekty przyczynią się do powstania istotnego pozytywnego efektu ogólnego w obszarze PKB i zatrudnienia, który został już wskazany w ocenie skutków z roku 2010 (+0,42 % wzrostu i 410 000 nowych miejsc pracy w stosunku do scenariusza odniesienia na lata 2011-2020).

W poniższej tabeli zestawiono skutki wszystkich wariantów i podwariantów.

Wariant	Skutki gospodarcze i społeczne	Oddziaływanie na środowisko	Inne skutki
A.1	+	=	Prawna wykonalność: -
A.2	++	+	Prawna wykonalność: -
A.3	+++	++	Prawna wykonalność: -
B.1	++	+	Administracyjne: -
B.2	++	+	Taryfowe: -
B.3	+++	++	Administracyjne i taryfowe: -
C.1	+++	+	
C.2	++	+	Administracyjne: -
C.3	+++	++	Administracyjne: -
C.4	+++	++	Administracyjne: - Taryfowe: +
A.3 + B.3 + C.4	+++	+++	Prawne, administracyjne - Taryfowe: +

Zestawienie skutków (= równoważność ze scenariuszem odniesienia; + do +++ poprawa w stosunku do scenariusza odniesienia; - do - - - pogorszenie w stosunku do scenariusza odniesienia)